

SLOVENSKI NAROD.

Letnja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po volitvah na Hrvatskem.

Osemindnevna ljuta borba mej nejednakima nasprotnikoma, mej vlado, ki je imela na razpolaganje ves vladni aparat in vso oboroženo silo, in mej zjednjeno opozicijo, ki ni imela družega za se, kakor svojo narodno zavest, svojo politično poštenost, so končane, vladna ali takozvana „narodna stranka“ dobila je veliko večino, dočim se opozicija močno skrčena vrača v zbornico, kajti stranka prava priborila si je samo 9 mandatov, nezavisna stranka jih ima 8, centrum 2 in izven strank sta izvoljena dva poslanca, katera smemo tudi opoziciji prištevati.

Na 5 voliških volitve se neso gotove, kajti v Brinji in v Ivanici, kjer sta imela kandidata stranke prava veliko večino, se je volitev „brevi manu“ ustavila, pri sv. Nedelji in v Kostanjici sta v istini izvoljena Starčevićeva Jakčin in Stucin, a volitev je nekda preporna, v Ozlji pa se volitev danes vrši. A bodi izid teh volitev kakeršen koli, razmerja strank ne bode veliko predrugačil. Opozicija nima niti četrtine vseh glasov in grof Khuen-Hedervary bode z večino ravnal, kakor se mu bode ljubilo. Za hrvatskega in sploh za vsakega jugoslovanskega rodoljuba je to jako žalosten dogodek, tolažilno je jedino to, da se to ni doseglo z resnico in pravico, ampak da je to nasledek krute sile in korupcije.

Da to ni samo naše subjektivno mnenje, temveč da so istega mnenja tudi drugi ljudje, mej njimi celo jako odlični Madjari, kakor grof Apponyi in Moczarj, razvidimo iz slednjega govora v Novem Sadu in pa iz članka „Hrvatska in Ogerska“ priobčenega v „Budapester Tagblatt“, ki je kakor znano, grofa Apponyi-a glasilo. Ta članek slóve:

„Leta in leta tožijo oficijozni listi, da se „dobromisleči“ na Hrvatskem zgubljajo, razne opozicijske stranke pa vsak dan več tal pridobivajo. Tudi drugi listi so že isto poročali in mi sami smo, ža, nava-jaje fakta, dokazovali, da si skrajne stranke onkraj Drave v vseh krogih pristašev pridobivajo. A čita-joč sedaj najnovejše telegrame iz Hrvatske, zdi se nam skoro, kakor da smo doslej vsi ob belem dnevu duhove videli. Samo jeden žarek in vsi strahovi so zbežali! Hrvatska opozicija je pri volitvah ulegla,

nekoji člani obitelji Starčevićeve pričajo o davno preteklem sijaji in skoro bi močnemu banu in slabotni „narodni stranki“ na tem uspehu čestitali, da ni volilni izid vendar le „prekrasen“.

Priznavamo odkritosrčno, da so vse vesti, prihajajoče iz Hrvatske, prej žalostne, nego vse se in kakor srčno bi nas bila „narodne stranke“ poštena z maga razveselila, tako zoprna nam je z maga, ki se je dosegla pritiskom, korupcijo in rušenjem zakona.

Ban sme s ponosom kazati na hrvatskih volitev izid, kajti prekosil je svojega mojstra. Uporabljal je taka sredstva, katerih bi se niti Koloman pl. Tisza — in ta mož gotovo ni kočljiv — ne posluževal, a kljub temu ni se mu posrečilo, da bi bil presenetil politični svet. Napoleon III. storil je še veliko več; uničil je opozicijo tako, da je v zbornici ostalo samo 5 opozicijskih poslancev, a navzlic temu niti Napoleon nikogar prepričal ni, da bi bila nezadovoljnost na Francoskem popolnem ugasnila. Nečemo spominati na konec Francozov cesarja, kajti niti v sanjah bi ne hoteli primerjati Napoleona III. z grofom Khuen-Hedervaryjem, mislim pa, da je po sebi umevna morala: Proti volji naroda, proti večini prebivalstva se sploh dolgo vladati ne more.

Mogoče je, da se vladi posrečijo parkrat taki rezultati, kakor sedaj na Hrvatskem, a mi nikdar ne bomo hvalili takih volilnih uspehov, kajti celo našim največjim nasprotnikom — in večjih nasprotnikov ne poznamo od Starčevićevcev — bomo pravični. V naših očeh je nizko in ostudno, volilce podmititi in strahovati, surovo in krivično je, strahiti in zapirati kandidate, sredstva, s katerimi se sedaj na Hrvatskem večina dela, zmatramo za slaba in podla.

Dobro znamo, da nas tudi na Ogerskem čez malo ur čaka jednak ostuden prizor. Tudi pri nas bode vlada vse storila, da bi pravo mnenje naroda ne prodrlo na dan. Armada uradnikov in žandarmerije, denar in žganje, vse to ljubeznivo spo-jeno, bode uplivalo na volilce, a ako ogerskih volitev izid ne bode jednak hrvatskemu, gotovo to ni krivda naše vlade. Ona hoče na vsak način opozicijo uničiti, popolnem uničiti in v ta namen godi

jej vsako slabo sredstvo. Upamo in pričakujemo, da se ogerske vlade načrti ne bodo posrečili.

Mi imamo malo razuma za bolečine hrvatske opozicije in odločno obsojamo nje panslavistične in Madjarom sovražne namene, dobro pa umejemo, kar ta opozicija toži in piše o zlorabi uradne oblasti, o korupciji, o pritisku. Kajti letos je Hrvatska prvič pokusila ogerske vlade volilne umetnosti, ona sle-plila in motila, katerim se že 12 let čudimo.

Tako sodi torej pristen Madjar o hrvatskih volitvah, mislimo, da boljše kritike ne treba.

Stvari na Češkem.

Gospod urednik! Kakor se mi dozdeva, in kakor me nekoliko tudi skušnja z Vami uči, Vas že sam naslov prestraši, kadar se naznanja kar si bodi pod češkim imenom. V resnici so nekateri krogi na Češkem jako občutljivi, kadar se predrzne pohlevni slovenski list kako izustiti o čeških stvareh. Voditelji celo nemajo radi, da bi mi na jugu izražali lastne utise o dogodkih in v obče o položaji na Češkem. Popolnem zamerili pa bi se, ko bi hoteli presojevati vršenje istih stvari.

Ali preveč nam je na srci češki narod, zavest o potrebi vzajemnosti češkega in slovenskega naroda se nam je preveč razvila, in zavest o zavisnosti slovenskega naroda da celo nekaki zavisnosti osode avstrijskih Slovanov od usode češkega naroda je v nas dozorela že mnogo čez ono mero, da bi mogli hladno molčati ali celo zanemarjati dogodke in dogajanja, ki se vrše v okvirji češkega naseljenja na avstrijskem severozapadu.

Da bi pa ne prišli v stiske in zameri, bodi nam dovoljeno vsaj zaznamovati nekoliko tega, kar se godi mej Čehi in Nemci na Češkem.

Zgodovina govori za Čeha; njih preteklost je starejša, kar Nemci sami pripoznavajo, da so njih pozvali ob raznih prilikah vladarji češkega naroda v dežele, katere je bil ta narod zasedel že več stoletij poprej. Nemci so torej bili povabljeni v češke dežele in so bili po takem gostje češkega naroda. Ali iz te zgodovinske resnice nočejo Nemci izvajati ničesar, kar bi jim ne ugajalo ali celo ne dalo prvenstva nad Čehi. Dogodki raznih stoletij so

royeva vrnila domov, že je došel sel po Cecilijo ter jo prosil, naj nemudoma pojde v gostilno. Tako je Mabel brez vseh okoliščin izgubila svojo najspret-nišo služkinjo ter je morala sama vse za pot pri-pravljati.

Bil je večer in Mabel je sama bila v tihi svoji sobi. Nje srce se je močno vznemirjalo. Zato si je sebi sami čestitala, da ni bilo pri njej hišine, v pričo katere bi se morala zelo siliti in samo sebe zatajevati — in spravljala je sedaj z nemarnostjo, sedaj pa z mrzlično razdraženostjo svoje stvari za jutranje potovanje.

Razna oblačila so ležala razgrnena na postelji. Zravnila je kaj skrbno lepo oblačilo, kot bi je bila za kovčeg namenila. Potem pa je bila izpozabila, kar je bila hotela, ter je položila v stran. Sedaj je brzo odpirala in zapirala predalčnike in omarice; potem je k oknu stopivši glavo naslonila na roko ter zrla v polno luno. Zapeljivec, akopram ni na njeni strani stal, urival se je v nje misli. A kolikorkrat se je nje srce ljubeznjivo udajalo njegovim zadnjim pregovarjajočim besedam, postavila se je mej njo in njegovo izdajalsko sliko podoba nje dobrega angelja, bolna pobožna Roza; nje mile, bistre oči, zdelo se je Mabeli, so jej sledile z očitajočimi

pregledi, nje ročice so se bojazljivo, vendar goreče proseč sklepale in nje tihi otroški glas jej je neprestano v ušesa šepetal priproste besede: „Gospica Mabel, ali imate vi tudi brata in ali ga tudi ljubite, kot jaz ljubim Ivana?“

Nje srce jej je rekalo, da ga ni toliko ljubila; in čutila se je ponižano zbog nasprotja mej svojim trepetajočim omahljivim duhom in neomahljivo bla-gosrčnostjo bolnega otroka. Pritiskala je vroče čelo k mrzlemu steklu. Premišljuje veselje jutranjega dne, skušala je zavrniti vsako misel, ki jej je srčni mir spodjedala. A vest se je bila prebudila ter se ni tako lahko dala utolažiti. Tako se je nje srce borilo z nasprotujočimi si čuti in potrebne priprave za potovanje so bile popolnem izpozabljene.

Prav ta trenotek so se doli na ulici zaslišali brzi koraki; ko so se približali, zaslišali so se tudi razni glasovi. Mabel je sapo zadržavala in poslušala, kajti izpoznala je bila dobro jej znani glas Henrika, ki je v vratih stoje, baje se poslavljajal od nekega prijatelja.

„Kaj vsa rodovina zapusti mesto! Hiša se bode zaklenila! Oho!“ vskliknil je tujec odgovorivši Hen-rikovemu naznanilu, čegar besed pa Mabel ni slišala. „In vi, Vaughan, kaj pa bode z vami? Kam

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.-ski.)

Jednoindvajseto poglavje.

(Daje.)

Gospa Leroyeva je stopila k oknu, da bi svojo zadovoljnost s tem predlogom zakrila. In vendar je v to točko merila vsa nje diplomacija; kajti kolikor dobro bi Cecilija tudi pri dečkih nadomestovala Li-dijo, vrhu tega bila je toli spretna deklica (hišina in opletavka — „lady's-maid and hair-dresser“), da je mati že davno jo želela v svoji službi.

Ker ni hotela očitno priznati sestrine ljubavi, tožila je še dalje nezmerno, rekoč, da Ceciliji pač primanjkuje vseh lastnostij, da bi Lidijo popolnem nadomestovala; naposled pa je še pristavila s po-nižnim glasom: „Če Lidija res hoče jo zapustiti in ne bi mogla dobiti boljše, kar o tej zadnji uri pač ni zelo verjetno, skusila bode s Cecilijo, vsekakor pa bi jo veselilo, da bi ta došla za nekaj časa v gostilno ter jej pomagala v kovčege spravljati.“

Ni še minula ura, odkar se je bila gospa Le-

Čehe utrdili tudi v političnih oblikah in kljubu spremembam ter kruti osodi se oni naslanjajo neprestano na svoje posebno politično pravo, ki je nam znano kot svojstveno češko državno pravo. Toda to pravo ne ugaja Nemcem, zato je postavljajo na stališče zgodovinskega prava, kjer je poštevali v svojem interesu. Oni se sklicujejo na to, da so bili vladarji na Češkem zavisni od rimskega cesarstva nemške narodnosti in naposled na to, da so pripadale češke dežele k nemškemu bundu. Vsled tega so celo nemške stranke v državnem zboru, ki češke dežele reklamirajo naravnost za Veliko Nemčijo.

Nemško državno pravo je porodilo svojstveno pravo dežel, ne pa pravo narodov, in tega deželnega prava, ker jim ugaja, se drže Nemci tudi zdaj in zlasti glede na češke dežele.

Previdni slovanski zgodovinarji in še bolj previdni politiki so se kedaj opozorili Čehi in v obče avstrijske Slované, da naj gledajo, da se ne ujamejo, ko se sami laste svojstvenega deželnega prava, kakoršno je ustvaril nemški srednji vek.

Češki voditelji se doslej nepremično drže svojega zgodovinskega državnega prava. Torej so si Nemci in Čehi v nasprotju z enakim stališčem, samo da se opirajo na razne zgodovinske momente in dobe. Vprašanje je tukaj: Kdo bo zmagal? In če zares zmagajo Čehi ali pa Nemci, ali bo ta zmaga nasledek zgodovinskega prava ali pa jedino nasledek nadsile, torej dejanske moči in nadmoči? Če pogledamo na bližnjo preteklost ali pa v notranje uzroke, utegnemo modrovati kaj lahko do določne razsodbe. Ali v lastno tolažbo opustimo rajše tako sklepanje.

Opomniti pa nam je na čast in tolažbo Čehov samih, da se Nemci vendar bojé zgodovinskega češkega prava, če morda tudi ne toliko zaradi tega, ker je pravo, kolikor pa zaradi tega, ker je isto zgodovinsko pravo združeno v določenem geografskem oboru s številno večim in močnejšim prebivalstvom. Ravno zaradi te večje moči, s katero nadkriljujejo Čehi oddelek nemške narodnosti na Češkem, premišlujejo Nemci, kako bi ume tno spravili Čehi v svojo zavisnost. V ta namen se poslužujejo razno-terih sredstev in sofističnih sklepov.

V zgodovini je velik pomočnik za vsakodobno politično delovanje. Ker daje zgodovina — kljubu jednakemu stališču ali bolje, načelu — Čehom vendar veliko prednost, je kaj umljivo, da skušajo Nemci omajati to prednost in razširjajo v masi nemškega naroda zgodovino v taki obliki, kakršne potrebujejo voditelji nemške narodnosti.

Ravno te dni so praznovali Nemci na Češkem 25 letnico „nemško češkega zgodovinskega društva“, katero deluje ne v zmislu preiskovanja zgodovinske resničnosti, ampak v zmislu političnih namer. To društvo ima že velike zasluge za politiko nemških voditeljev na Češkem. Kakor namreč sama „Neue Fr. Presse“ od 11. junija t. l. pripoveduje, so to društvo osnovali z namenom, da bi boju za ohranjenje nemštva podali zgodovinsko podstavo, — da bi pobijali češke domišljije o slavnem kraljestvu češkem...

Iz tega je razvidno, kakó se vršé zgodovinske

preiskave; in če so v obče nemški zgodovinarji na slabem glasu zastran službovanja stranskim nameram, je tu že naprej lahko soditi, da ne iščejo zgodovine, ampak, kakó bi preobračali zgodovino za posebne politične naklepe. Zgodovinarji tega društva se spuščajo tudi v cerkveno zgodovino in ne pusté pri miru niti svetih slovanskih blagovestnikov Cirila in Metoda. To pa zategadelj, da bi se ne ovedeli Čehi poprek, da so njih pradedje molili v staroslovenskem jeziku, kakor sta jih učila imenovana blagovestnika Saj Nemci očitno izrekajo bojazen, da bi Čehov ne premagali takó lehko, ko bi se oni poprijeli na podstavi zgodovine zopet cirilometodejskih svetih obredov.

Treba je torej pačiti zgodovino, da bi izpodbili oporo, na katero se Čehi toliko in stalno naslanjajo. Ali tudi mej Čehi samimi je mnogo krivo zasejanega ravno iz zgodovine. Nemški upliv je bil in je še s cerkvene strani tudi mej Čehi zatrosil mnogo zmot. Ko je obhajal ondan cesar Viljem 90. rojstni dan, so proslavljali Nemci ta spomin jako raznotero. Profesor in pesnik Felix Dahn, ki preiskuje nemški pravek z bogovi in junaki, je istega dne proslavljajal Karola Velikega ter povedal o njem, da je ta kralj in cesar trikrat prodrl v Češko, da bi malovredne Čehi šibal (um sie zu züchtigen).

Ravno iste dni pa je moral n. pr. „Parlamentär“ grajati, da so v češko cerkev, in sicer v Pragi, postavili istega Karola kot svetnika, torej z namenom, da bi se Čehi priporočali v molitvi onemu, ki jih je šibal v političnem nemškem interesu. Jednake zmešnjave škodujejo Čehom tudi v tem, da povzdigujejo — vsled nemškega upliva tudi druge kralje, ki pa so Čehom škodovali v nemško korist.

Vse to kaže, da je Čehom samim zgodovina jako nevarna, ker reže na dva kraja in ker v tem — poteka dragi, če ne odločilni čas!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 20. junija.

Nekatera namestništva so predlagala, da se pomnoži število uradnikov pri **političnih oblastvih**. Dokazovala so, da imajo zlasti okrajna glavarstva preveč dela za sedanje moči. Notranje ministerstvo pa z ozirom na slabe državne finance ne misli še sedaj pomnoževati uradnikov, ampak hoče počakati ugodnejših razmer.

Volitve na **Ogerskem** vrše se za vlado jako ugodno. Znan je izid 288 volitev in voljenih je 187 vladnih pristašev, 31 pristašev zmerne opozicije, 48 pristašev nezavisne stranke, 5 Nemađarov, 6 protisemitov in 7 poslancev brez določene politične barve. Da se brez pobojev na Ogerskem ne zvrže nobene volitve, je znano. Celo čudili bi se, ko bi pri tej priliki nobenega ne ubili. Tako je bil pri volitvah v Mattersdorfu pri Šopronji hud boj mej žandarji in opozicijskimi volilci, 7 oseb je mrtvih, 8 pa ranjenih.

Vnanje države.

Zadnje dni časopisi zopet mnogo pišejo o **shodu treh cesarjev**. „Nord-u“ se pa piše iz Peterburga, da v ruskih dvornih krogih o tem še nič ne vedo. Nam se je vest takoj s prvega jako neverjetna zdel.

Večina ruskih listov se veseli, da je prišel v **Srbiji** Ristić zopet na krmilo. „Novoje Vremja“ pravi, da še ni jasno, kaj je prav za prav vzrok, da je kralj opustil koketovanje z Dunajem ter se odločil za to demonstracijo, poklicavši Ristića na vladno krmilo. Da bi Garašanin odstopil le zategadelj, ker so pretili opozicijonci z izstopom iz skupščine ni verjetno. Opoziciji bi se Garašanin ne bil udal, ko ne bi bil zgubil zaupanja kraljevega, ukrotil bi jo bil s pretenjem, iztiranjem in zapiranjem. Novej srbskej politiki želi „Novoje Vremja“ popoln uspeh. Sila nove srbske vlade je v tem, da se opira na narodno stranko in ves srbski narod. „Svet-u“ se zdi, da je jako važen in prijeten političen dogodilaj, da je največji srbski državnik prišel na krmilo. Z Ristićem ustopile so v ministerstvo še druge Rusiji prijazne osebe. Ti možje predstavljajo vsekako srbsko narodno vlado. Če bi se stari metropolit M hajl zopet poklical na svoje prejšnje mesto, bi se Srbiji hitro ozdravile rane, katere so jej usekali Garašanin in njegovi tovariši. Zeleti bi bilo, da bi premembam v Srbiji sledile podobne premembe pri družih slovanskih narodih, ki so poslednja leta zgubili zavest v svoj poklic in narodno silo. St. Peterburgskija Vjedomosti“ mislijo, da osebni značaj srbskega ministerskega predsednika in njegova vztrajnost v političnem oziru, ki sta napravljala že toliko zopernosti temu poštemu patrijotu, opravičujeta misel, da Ristić ni prevzel vodstva vlade z vezanimi rokama. Glavna točka vladnega programa, bode odstranjenje finančne zavisnosti Srbije od Avstrije in osvobodjenje srbskega denarnega trga od avstrijskega finančnega izesa. Ta program toliko nasprotuje interesom srbskih naprednjakov, kateri so bili prijazni Avstriji ne zavoljo politike, ampak le zategadelj, da so mogli dobiti denarja pri Dunajskih bankirjih na posodo, da ni misliti, da bi bil mogoč kompromis mej naprednjaki in Ristićevimi pristaši. Ložje si mislimo, da je dosedanja opozicija dobila trdna tla pod nogami. Ristić mora sedaj pokazati svojo udanost pravim narodnim koristim in svojo odkritosrčnost, kar se tiče namer, s katerimi je pridobil ruske simpatije. Sicer pa pri vsej odločnosti in vztrajnosti Ristiću ne bode tako lahko uresničiti tega, kar je gaslo njegovo. Tem ložje bode premagoval težave, ki se mu bodo stavile, čim trdnejša bodo tla pod njim. Rusi pa ne smejo pozabiti, da s samimi simpatijami brez dejanske podpore Ristiću ne bode pomagano. Priliznane obljube in simpatične fraze dosti ne koristijo. Samo „Graždanin“ ne sodi tako ugodno spremembe vlade v Srbiji. Temu listu se zdi neumevno, da Rusi javkajo, če se v kakej balkanskej državi jim kaj nepovolj nega prigodi, in takoj kriče o zmagi ruske politike, ko se jim mala Srbija nudi malo „konfekta.“ Ristić je prekanjen „bratjuška“ v fraku, ki bode Rusiji priložil še kako zaušnico, nikakor pa ne bode pomogel ruskemu uplivu do popolne zmage. Povedati moramo, da ima ta list že dolgo svoje posebne nazore, ki se pa prav ne ujemajo z mišljenjem ruskega naroda. Oficijozno glasilo ruske vlade „Nord“, pa tudi ni posebno naudušeno za Ristićevo vlado. S tem pravi, še ni končana borba mej ruskim in avstrijskim uplivom v Srbiji. Da so poklicali Ristića, to le dokazuje, kako se je malo zanašati na balkanske države. Nobena vlast naj se nikar ne domišluje, da bode na Balkanu njen upliv stalno prevladoval. Zategadelj je pa tudi najpametnejše, da pustimo balkanske male države v miru živeti, dokler ne rušijo mejnarodnih pogodb. — Jako nepovoljno je pa sprememba vlade dirnila Angleže. Tako pišeje „Times“, da je kralj Milan storil največjo napako, ko je odpustil Garašanina in poklical Ristića. Ruska stranka ne bode kralju zaupala, kajti zaupanje ima le v kneza črnogorskega in Petra Karadjorjevića. Uzroki premembe ministerstva neso znani, toda novo ministerstvo bode sovražno Avstriji in Bolgariji. Milan je pa želel biti v prijateljstvu

vi namerujete to poletje? Kako pa bi bilo, ko bi jaz bil vam vodnik (cicerone)?“ nadaljeval je mož s tihim vender prilizljivim glasom, „jaz potujem z vami, kamor vi hočete.“

„To vi pač lahko pravite“, odvrnil je Henrik z glasom grenkega posmeha. „Mene bode vzel hudič, kot vi prav dobro veste, a jaz sem porok temu, da mi bode te vi družbo delali.“ In nesrečni mladenič je spremljal to obupno izpoved z glasnim neveselim smehom, tudi tovariš se je glasno in silovito zakrohotal, potem je polagoma korakal tja doli po ulicah, Henrik pa je brzo vrata zaprl.

Kolikor grenke so tudi bile Henrikove besede obupnosti, še grenkejši je bil njegov sramotljivi smeh. Pretrosil je Mabeli vse živčevje. Zdelo se jej je, da k pogrebu zvoní vsem nadam in da ima zapečatiti preteti mu pogin. In vender je bil tako nepopisno žalosten, tako srce razdirajoč, — rekal je povest brezuspešnih bojov, praznega kesa in končno obupnosti. Bil je kot krik zavrženega angelja, ki, sebe zasramujoč, samega se zasmehuje.

Usmiljenje vsega srca se je Mabeli prebudil — „Ubogi brat! Ubogi Henrik!“ vskliknila je v duhu. „Kaj res ni blazega angelja, ki bi ga še rešil?“

Poslušala je težke umerjene korake, ko je po-

slovivši se od hudobnega tovariša, počasi po stopnicah prihajal. Za trenotek postal je pri nje durih. Misli je, da če ustopiti, ter se od nje posloviti, kajti vedel je, da nameruje rano v jutro odpotovati. A ustopil ni, — šel je mimo in druge stopnice navzgor v svojo sobo, katero je za seboj zaprl.

„Tako ga ne morem zapustiti“, misli si je Mabel ter ga pred seboj osamelega, uničenega gledala. Vsa presuunjena hipne srčne ljubezni sklenila je poiskati ga, ljubeznjivo z njim govoriti ter mu svojo neprestano ljubezen zagotoviti.

Bala se je potrkati na duri, da ne bi je h kratu odpravil in brzo se poslovil. Zato je duri tihoma edprla ter nenadoma pred njim stala. Nemiren je hodil po sobi gori in doli; zdel se jej je skoro nevoljen, da ga je tako prebratila, kot bi bil sumil, da je duša poizvedovat najskrivnejše njegove misli. Zapovedljivo obrnil se je k njej, kot bi jo hotel vprašati, po kaj je prišla.

„Henrik“, rekla je in ustne so jej se tresla napenjanja, da bi z navadnim glasom govorila, „odpotovati nisem mogla, da ne bi se od tebe poslovila.“ Oprijela se je ljubko njegove roke ter ga je nekaj stopinj pri njegovem sprehodu po sobi spremljala. Z obrazom trdovratno od nje obrnenim od-

govoril jej je prav kratko: „Ali jutri zjutraj odpotuješ?“

„Da, in bala sem se, da bi ti še ležal in bi me ne videl odpotovati. Henrik, ali ne, pisal mi bodeš?“

„Saj ne bodem vedel, kje si“, odvrnil je prav kratko.

„Pisati ti čem in povedati, kam naj napotuješ list.“

Še vedno ni obljubil.

„Razen tebe nimam nikoga, ki bi mi pisal. Oče bode odšel in jaz, to veš Henrik, sem se zmeraj na te zanašala“, pristavila je z glasom, ki naj bi mu pokazal, koliko zelo pri srci jej je list od njega. „Pah!“ vskliknil je naglo zganičši z roko, tako da jo je izpustila. „Jaz ti nič ne bodem vedel povedati; ti se bodeš tam dosta bolje kratkočasila.“

„Kje pa bodeš?“ vprašala je bojazljivo.

„Jaz? Tega ne vem. Sklenil še nisem ničesa.“

Težavno jej je bilo, nadaljevati stvar, ker je toli kratno in suhoparno odgovarjal. Stopila je k oknu ter je ven gledala; potem je stopila k pisalni mizi ter je ogledovala dragotine na njej, vedno se nadejaje, Henrik bode začel pogovor o predmetu, za katerega bi se oba zanimala; a trdovratno je molčal.

z Avstrijo in sporazumeti se z Bolgarijo. Ristić ga v obeh teh dveh ozirih ne bode podpiral, ampak mu bode le svetoval, da naj se ravna po ruskih željah. Če pa kralj ne bode hotel ga ubogati, bode vlada že našla sredstev, da ga odstrani. — Jeseni nekda namerava novo ministerstvo sklicati veliko skupščino, katera bode predelala ustavo. — Nova vlada je trdno preverjena, da se s samimi pritožbami v Carigradu ne da narediti konec roparstvu na meji. Sklenila je torej oborožiti mejno prebivalstvo, da se bode moglo samo braniti. Osnovala se bode vojna granica, kakor je bila nekdaj v Avstriji.

Jako je poparila bolgarske vladne kroge prememba ministerstva v Srbiji. Kakor se poroča, sklenila je bolgarska vlada zaradi tega pomnožiti stražo na meji, ker novejši srbske vladi nič ne zaupa. S tem se je zamerila posebno Srbiji in iz Belega grada že prihaja vest, da bode Ristićeva vlada v kratkem pretrgala vsako občevarje z bolgarskim regentstvom. Temu je pa morda še drug povod. Rusija ne priznava bolgarskega regentstva in zagadej tudi Rusiji prijaznemu Ristiću ne kaže občevarje z zastopnikom sedanjih Sofijskih nasilnikov. Mej bolgarskimi ministri je navstal resen razpor. Radikalci hočejo, da bi se proglasil sedanji vojni minister diktatorjem. Proti temu so pa konservativni ministri in regenta Živkov in Mutkurov. To sta pa bolgarske vladi odsvetovala tudi princ Aleksander Battenberški in avstrijski zastopnik. Ministerski predsednik Radoslavov nekda ruje proti regentstvu. Minister Stojlov se je zaradi tega že na veličal ministrovanja in misli odstopiti. Potem bi prevzel pravosodno ministerstvo Radoslavov sam. Mantov bi pa postal minister notranjih zadev. Mej prebivalstvom, pa tudi mej vojsko se prikazuje nevolja in vlada se že boji novih ustaj. Sploh je pa varnost v Bolgariji sedaj jako majhna. Okrog Ruščuka, Trnova in Lahova klatijo se roparji. Na potu v Džumajo, kjer je bil semenj, so roparji napali vozove z blagom in odnesli blaga za 40.000 levov vrednosti. Vlada, ki ima polno drugih skrbij, se za varnost v deželi ne more toliko brigati.

Italijanska vlada misli v kratkem kaj odločnega storiti zaradi Abisinije. Povabila je zaradi tega Robilanta in generala Genéja v Rim, da se z njima posvetuje.

Francoski vojni minister general Ferron predložil je ministerskemu совету več načrtov vojaških zakonov. Mej drugim predlaga, da se osnujejo 4 novi konjiški in osemnajst novih pešpolkov in se povečajo stotnije. Drug teden predlože se ti načrti zbornici.

Druga nizozemska zbornica je končala posvetovanja o reviziji ustave in potrdila začasni volilni red.

Položaj v Afganistanu je z vsakim dnem bolj kritičen. Sedaj je skoro gotovo, da se emir ne bode mogel obdržati. Na mnoge polke se več zanašati ne more. Angleži v Indiji nekda mobilizujejo nekatere oddelke, da varujejo svoje koristi v Afganistanu.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Računski svetnik gosp. Fran Pfeifer imenovan je računskim nadsvetnikom, računski revident gosp. Rajko Kastelic računskim svetnikom pri računskem oddelku deželne vlade v Ljubljani.

— (Gospod Dragotin Treo) pravni praktikant pri deželni sodnji v Ljubljani, bil je preteklo soboto na Dunajski univerzi promoviran doktorjem prava.

— (Iz Zagreba:) Nepovoljni volilni izid razburil je vse občinstvo, zlasti pa naše velikošolce.

Rada se bi bila mu približala, objela ga krog vratu ter prosila zaupanja, ponovljene ljubezni, a k temu je nikakor ni osrčeval. „Pozno je že, mislim“, rekla je naposled videvši, da je iznenaden, če ne celo nevoljen, da se toli časa mudi. „Zato ostani zdrav, Henrik! in približavši se mu položila je roko na njegovo ramo.

Zganil se je, kot bi mu nje dotik bolečine narejal. Pogledala ga je resno, bistro v obraz. Njegov obraz se je zmežil; in v neki čutniški zadregi se je kazalo vse njegovo bitje, ko je nalašč ogibaje se pogledati jo v oči, pripognil se, poljubil jo ter jej rekel srečno pot.

Z brzimi in tresočimi stopinjami hitela je Mabel v svojo sobo, spustila se na nizek stol nasproti praznemu kovčegu ter se zajokala. Poiskala je bila brata, da bi preveč razdražane čute umirila in svojo vest utolažila, a s kratkim in nezadovoljenim pohodom ni dosegla nobenega namena, ne tega ne onega.

Našla ga je bila v obupnosti — čitala mu je v obrazu duševno muko, pod katero se je zvijal; — posrečilo se jej ni bilo podreti zagraje mej svojim in njegovim srcem; in s skoro popolnoma tlačanskim „zdrav ostani!“ obrnila se je bila proč od njega reve in nadloge.

Profesorja Egersdorferja pozdravljali so pri prihodu in pri odhodu s sikanjem in teptanjem, jednaka demonstracija zadela je dr. Spevca. Proti velikošolcem začela se je zaradi tega preiskava. — Dr. Ant. Starčevića pozdravljalo je v tretjem okraji občinstvo, ko je ob 1. uri popoldne odpeljal se z volišča z živioklici, vmes čuli so se pa tudi klici: „Pereat Krapac!“ Na te klice prihiteli so vojaki, ljudstvo se jim je kričaje umaknilo. Posebno ljuto je bilo na člane duhovskega stanu, ki so izdali narodno stvar in glasovali za vladne kandidate. Kanoniku Vrevcu bi se bilo najbrže slabo godilo, da ga ni policija vzela pod svoje krilo, nadškofovemu tajniku dr. Matini pa so do kapitelskega trga doneli neprestani pereat klici. Res žalostno, da se duhovni pastirji ločijo od naroda, a kaj vsega ne zmore korupcija? Jednake, deloma še hujše demonstracije bile so v II. okraji. V dolenjem mestu na deške šole dvorišči bilo je volišče. Ondu je čakalo kakih 40 madjarskih železniških uradnikov na izid volitve. Ko so začeli, da je voljen vladni kandidat, začeli so „živio“ in „eljen“ kričati ter tako kričaje pod vodstvom pl. Crnkovića in urednika Schlesingerja šli na ulico. A njih klic izzval je mej množico klice: „Živio Badovinac!“ kmalu potem pa so se čuli klici: „Pereat Schlesinger, Pereat Crnković i. t. d.“ — Crnković velel je policiji, da je dva velikošolca prišla. Tudi v prvem okraji bile so velike demonstracije. Zaprli so 8 dijakov. Policijskega tajnika Malina so s črnolom polili in kamenje vanj metali. Policija stražila je vso noč stanovanje odvetnika Crnkovića in urednika Schlesingerja, stanovanje banovo stražilo so žandarmi. — Skoro smešno epizodo čitamo v „Obzoru“: „Sinoč (v petek zvečer) zbralo se veliko število mladih ljudi v Kukovičev ulici pred dr. A. Starčevića stanovanjem, kjer so začeli kričati „Živio Starčević!“ Hitro je prišlo več stražnikov s policijskim uradnikom, ki so na gnali vse demonstrante na dvorišče Kukovičeve hiše, ter potem zaprli vrata. Ko je policija čez nekaj časa odprla vrata, ni bilo niti jednega demonstranta na dvorišču, ker so vsi ušli skozi okno nekega zasobnega stanovanja po Domobranski ulici. Mej tem pa se je ljudstvo še vedno nabiralo v Kukovičev ulici, kričaje: „Živio kralj! Živila Hrvatska! Živio Starčević!“ dokler jih neso stražniki 5 zaprli, druge pa raznali.

— (Prvega Ljubljanskega društva za podporo in oskrbljevanje bolnih in onemoglih društvenikov) 21. občni zbor bil je včeraj v magistratni dvorani. Predsednik dr. Keesbacher obžaloval je, da se število društvenikov ne širi, stari udje pa so od leta do leta bolj hromi in večje podpore potrebni. Zabvaljuje se do brotnikom in se spominja dolgoletnih odbornikov-udov Andreja Zittererja in Jak. Spoljariča, ki sta bila oba vedno za društvene namene delavna. Glavni blagajnik g. mestni odbornik Pakič potem poroča o delovanju odborov. Iz računskega sklepa je razvidno, da se računski troški in dohodki (1402 gld. 58 kr.) sicer ujemajo, a treba je bilo najeti posojilo, katero pa se že v teku tega leta pokrije. Za podpore udom izdalo se je lani 1067 gld., za 6 pogrebev 120 gld. Stanje premoženja iznaša

Ali naj ga tako zapusti, zapuščenega od sestre in od boljše samoosbe?

Globoki in skoro krčeviti vzdihljeji njeni so pričali, da je bil boj nasprotujočih si čutov dospel do vrhunca; in nekaj minut se je jokala, kot se jočejo otroci, ne da bi količkaj skušali sebe premagovati. Ko so se utekle te bolestne solze ter je nekaj časa posedela in notranjo vojsko čutila, stegnila je vsa raztresena roko ter notranji krv kovčega odprla. To storivši zagledala je v kotu majhen zavitek s svojim naslovom, katerega je bila dobro jej znana roka gospe Herbertove napisala. Tja je bil položen, ko je učilnico zapustila, ter je bil vsled Cecilijine nemarnosti doslej neopažen ostal. Skoro je verovala, da hrani nasvet in navod blage prijateljice, katera jej je vedno in v vsaki zadregi na pomoč prihitela. Zato je brzo pretrgala zavitek ter v njem našla kaj malo ročno sveto pismo. Bila je vsa ginjena skazane jej ljubezni in pomenljivega darila. Spoštljivo je odprla knjigo pri prvem listu sv. Janeza, kjer je košček papirja tičal. Nje oko je precej zagledalo besede, ki so bile jasno zaznamovane, kot bi imele nje pozornost nase obračati: „Ljubi otroci, ne ljubimo se le z besedo, niti le z jezikom, temuč ljubimo se v dejanji in v resnici.“ (Dalje prih.)

z 31. decembrom 1886 skupaj 4654 gld. 97 kr. Za pregledovalce računov se volijo gg.: Anton Košak, Josip Novak in Alojzij Eberl. V vodstvo gg.: za vodjo dr. Keesbacher, za namestnika Anton Klein, za glavnega blagajnika Mih. Pakič. Preglednik je izvoljen Ivan Borovsky, zapisnikar pa dr. Schaffer. Mesto prej naznanjenih umrlih udov bila sta izvoljena gg. Strecker in Witt za frančiskansko faro. Častnih udov šteje društvo 3, pravih pa le 162.

— („Dementi.“) Poštenjaki, zbrani okoli „Deutsche Wacht“ in enakih glasil neso posebno vestni. Pred malo dnevi trobili so v svet, da so v okolici Šoštanjski izvoljeni sami nemško-liberalni kandidati. Laž ima, kakor znano, le kratke noge. Pretekli petek bila je volitev župana. Izvoljen je bil zopet kljub vsej Celjske agitaciji g. Miha Tojnik. Ob enem se je vsprejela naslednja resolucija: Podpisani člani občinskega odbora okolice Šoštanjske najslovesneje ugovarjajo neosnovanemu očitaju v nemško-liberalnih listih, da pripada sedmorica izmed njih nemško-liberalni stranki, — oni temveč očito pred vsem svetom izjavljajo, da so vedno bilo, da so še in da še bodo zvesti slovensko-konservativni stranki, katerej je gaslo: Vse za vero, dom, cesarja.“ Fran Sovič. Ivan Govedič. Jurij Orožen. Fran Novak. Fran Grušovnik. Miha Tojnik. Jaka Falko. Fran Goričnik. Martin Kortnik. Jurij Medved. — Radovedni smo, kako bode v oči-gled tej izjavi „Deutsche Wacht“ skremžila svoje itak že jako gubasto lice.

— (V Šoštanji) bil je dne 16. t. m. županom izvoljen gosp. Miha Golob. Za občinske svetnike pa gg: Fran Vošnjak, Ivan Šarner in Ivan Mak. Izvolitev to zmatramo z ozirom na krajevne odnose za jako ugodno.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Žužemberku) ima v sredo 22. t. m. ob 5. uri popoldne v sobi „Bralnega društva“ zbor, h kateremu osnivalni odbor uljudno vabi vse rodoljube.

— (Iz Mirnepeči) se nam piše: Dne 15. t. m. ob 1/1. uro popoldne nastal je požar na Vrhovem pri I. Šušterji, v Mirnepeški župniji. Zažgala sta dva dečka po 6 let stara na skednji. Ko je začelo goreti, sta odšla. Ljudij ni bilo skoro nič doma, prostovoljna požarna bramba se le na novo osnovana pa je jako hitro prihitela na pogorišče ter tako vrlo delovala, da ogenj ni prijel nobenega drugega poslopja. Čast in hvala naši požarni brambi in nje načelniku gosp. Krištofu, ki je tako hitro ustanovil in izvežbal naše ognjegasce. Naj bi še druge občine našo posnemale. — Škode je blizu 900 gld., pogorelec je zavarovan za 700 gid. — Ta požar zopet opominja stariše naj pazijo na otroke.

— (Toča) pobila je dne 15. t. m. po Savinjski dolini. Močno zadete so občine Sešici, Magdalena, Brezovnik. Toča bila je jako debela, v zatijih nahajala se je še tretji dan v gručah.

— (Razpisano) je mesto zemljišnega knjigovodje pri okrožni sodnji v Celji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Mozirje 20. junija. Znana narodnjakinja, gospa Goričarjeva, postarka v Mozirji, danes ob 2. uri po polnoči po kratkej boleznir mirno v Gospodu zaspala. Lahka jej zemlja!

Dunaj 20. junija. Časniki javljajo: Povodom volitev včeraj o polu noči v Duna Szerdahely-jí židovsko predmestje zažgali. 80 židovskih rodbin ni družega rešilo, kakor samo življenje. Beda nepopisna.

Budimpešta 20. junija. Doslej izvoljenih: 235 liberalcev, 39 zmernih opozicijskih, 64 nezavisnih, 10 antisemitov, 9 narodnih Saksoncev, 7 izven strank, 4 ožje volitve. Liberalci pridobili 49, zgubili 25 okrajev.

Berolin 20. junija. Včeraj zvečer trčil Potsdamski vlak z vlakom, stoječim na kolo-dvoru v Wansee. Lokomotiva se je preobrnila, jeden vagon se je užgal. Dve osobi mrtvi, veliko nekda ranjenih.

Razne vesti.

* (Velika nesreča.) Iz Budimpešte se piše: Preteklo soboto ukrcalo se je v Paksu, malem mestu, 6 ur od Pešte, 250 romarjev, večinoma ženske in otroci, da bi se po Dunavu prepeljali v Kaloszo. Hud vihar prevrgel je sredi Dunava brod in vseh 250 romarjev zginilo je v razburjenih valovih. Doslej izvlekli so 100 utopljenecv.

Gospodje pevci pozor!

Čitalniški pevski zbor ima v torek 21. t. m. vajo za Tomanovo slavnost in društveno poletno veselico, priča kuje torej mnogobrojne udeležbe pevskega odbora.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-62)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

18. junija.

Pri **Stonni** Preysel iz Milana. — Dr. Seeburg iz Lipaj. — Lenk, Bum, Wolkenstein, Adler, Rack z Dunaja. — Wagner vit., Rosenzweig vit. iz Grada. — Kogej iz Idrije. — Grabner iz Postojne. — Ballico iz Rakeka. — Pri **Malič**: Wurzbach vit., Berner, Brüll, Millayšek z Dunaja. — Karup vit., Fischer iz Budimpešte. — Stišani iz Grada. — Simon iz Kamnika. — Kalster, Hofbauer, Haslinger iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Gruber z Dunaja. — Pri **bavarskem dvoru**: Braun iz Beograda. — Jaklitsch iz Kočevja. — Bregar iz Zagorja. — Pri **južnem kolodvoru**: Gersetič iz Sevnice. — Podbevšek iz Ljubljane. — Pri **Virantu**: Cyetko iz Podčetrka. — Mercher iz Ribnice. — Vehovec iz Žužemberka. — Plut iz Sodražice. — Poljanšek z Vrhnike.

Umrlj so v Ljubljani:

20. junija: Alojzij Svetlin, šolar, 9 let, Poljanska cesta št. 17, za Brighovo boleznijo na ledji.

V deželnej bolnici:

19. junija: Pavl Zbašnik, trgovec, 54 let, za opekline. — Urša Kovačič, postrežnica, 57 let, za bramorico.

Poštne zveze.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne. — Iz **Lukovca** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne. — Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne. — Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne. — Iz **Polhovega grada** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne. — Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. junija.	7. zjutraj	735.84 mm.	13.2° C	sl. zah.	obl.	1.80 mm.
	2. pop.	736.16 mm.	19.2° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	737.00 mm.	18.8° C	sl. svz.	jas.	dežja.
19. junija.	7. zjutraj	737.30 mm.	15.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. pop.	736.66 mm.	22.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.14 mm.	15.8° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 16.4° in 18.1°, za 2.1° in 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.30	gl. 81.35
Srebrna renta	82.60	82.50
Zlata renta	112.85	112.90
5% marčna renta	96.90	96.85
Akcije narodne banke	8.7	8.88
Kreditne akcije	283.70	283.70
London	126.65	126.60
Srebro	10.04 1/2	10.04 1/2
C. kr. cekini	5.97	5.95
Nemške marke	62.22 1/2	62.20
4% državne srečke iz l. 1854	25.0 gl. 129	gl. 25. kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	85
Ogerska papirna renta 5%	88	88
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 116	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gl. 176	50
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	231	20

Zahvala.

Vsem prijateljem, znancem in slavnemu občinstvu izrekamo za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu gospe

MARIJE PREMK,

posebno pa še čast daritelm mnogih lepih vencev in čast. osobju najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana, 20. junija 1887.

(454)

Zalujoci ostali.

Poslano.

(7-23)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GLESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najboljše okrepiljujoče pice, i kas izkušn liek proti trajnom kaslju plucvine i želudca boleati grkljana i proti mēhernim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Wldn.

Trije izvoženi koleslji, dva tovorna voza in nekaj angleških komatov prodá se po cení (447-3) v Igriskih ulicah hiš. št. 4.

V Švicariji (Tivolski park) jutri v torek 21. junija VELIK VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina 20 kr. Otroci prosti (453) Z velespoštovanjem HANS EDER.

Po dražbi se prodado v hotelu EVROPA dne 22. junija

razne stvari, kakor: sodov za čez 1000 veder, od 20—80 veder vsebine, omnibusi, ekvipaže, zrcala, ledniki (Eiskasten), vodna tromba, pipe, slatinske pušice, železni deli, tudi rabljiva steklena in porcelanska posoda, postelnjaki itd. (455)

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protli u najboljši in najgostejši zdravilni voda kot specifikum pri: protian, kamnji v žolodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramorici, brachoru, zlatenici, žolodčnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija, cenó.

Zaloga: F. Planta v Ljubljani, P. Bollinger via gepa v Trstu, A. Manzoni Gorici, Dr. Ernst Kumpfi, lekar v Beljaku, Colji in Mariboru v vsaki specialni trgovini. (349-5)

P. n. občinstvu priporočam svojo zalogo sledečega blaga po najnižjih cenah, in sicer:

zagance in plohe smerekove, jelkove, borove in mecesnove vsake mere in vrste, drva 24", 30", 38" dolga, opeko za zid in streho, pesek za zidanje in apno ugašeno, dolomit-pesek za posipanje i. t. d. (39-4)

Z odličnim spoštovanjem

IVAN PETERCA.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firmeže lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-101)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospe J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Koroški Rimski vrelec,

popolnem brez vseh žvepljenih spojin, joda, bromovih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je posebno uspešen pri plucnem in kataru v črevih, pri boleznih žolodca, mehurja in oblistij. — jako čista mizna voda brez vsakih sitnih nasledkov, ki vina ne počrni in mu tudi ne dá slabega ukusa.

Glavno zalogo v Ljubljani ima

M. E. SUPAN, Dunajska cesta.

Pri Rimskem vrelec — postaja južne železnice Prevali — je prijetno letovišče, okrepiljujoče visokoplaninski zrak, cena stanovanja, restavracija, kopeli.

Uprava vrelec, pošta Gutenstein na Koroškem. (437-3)

BUDIMSKA

Rákóczy

GRENCICA

Kot gotovo uplivaajoče čistilno sredstvo, priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebusnih boleznih, zastajanih krvi, zlatej žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, apuščajih, zapiranji itd. Prodaja se v vseh specialijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in drogerijah.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (397-6)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kršinič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjan.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Haldey, poslovenil Vinco. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogodnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Leferre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mäloverh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši casniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morajo še dobiti sledečo

slovenske lepoznavske knjige

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešern ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rustije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novela, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.